

[Annette Just]

f.eks. for en idé, at vi ikke engang kan sende journalister derned, så vi kan få reelle oplysninger tilbage til Danmark? Skal det være sådan, at vi altid kun skal læse om Sydafrika og Namibia på anden, tredje, fjerde hånd? Det mener Fremskridtspartiet absolut ikke kan være rigtigt.

Vi vil gerne være med til at hjælpe Sydafrika over dets apartheidproblemer. Vi vil gerne være med til det, som vi vil kalde en normalisering, så man får reelle demokratiske tilstande, men vi vil ikke prøve at påtvinge nogen at gøre det så hurtigt, at man er sikker på at gå direkte ud i en stammekrig eller det, der er værre.

Derfor vil vi blive ved med at kæmpe for, at Sydafrika også skal have mulighed for at være et åbent, frit land, som kan samarbejde ikke blot med Europa, men så sandelig også med Danmark.

Da vi nu ikke kan sende journalister til Sydafrika, for at de kan rapportere hjem, er vi altså nødt til at sende politikere derned, for at de selv kan få syn for sagn og komme tilbage og fortælle, hvad der reelt foregår. Der har før været politikere i Sydafrika, men de er bare blevet hånet væk. Jeg kan kun sige én ting: Jeg tager af sted i morgen, og jeg forventer at se både sort og hvidt. Jeg forventer ikke, at jeg bliver mere sympatisk stemt over for apartheid ved at tage ned og se det. Jeg blev heller ikke kommunist af at tage til Moskva. Men jeg forventer også at kunne se den fremgang, der er sket i Sydafrika, og det synes jeg er interessant; det burde flere i Folketinget gøre.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Efter de sidste bemærkninger fra fru Annette Just fortrød jeg næsten, at jeg havde bedt om en kort bemærkning her, for jeg vil gerne vente med diskussionen, indtil fru Annette Just har været dernede.

Det, jeg ville gøre opmærksom på, var, at der var en hel del i hendes argumentation, som viste, at man ikke rigtig var klar over kendsgerningerne, bl.a. det med journalister og andre, der gerne ville derned. Rent faktisk er det sådan, at ganske mange af dem, der gerne vil derned, simpelt hen ikke kan få lov til at komme det, fordi de ikke kan få visum. Men nu glæder vi os virkelig til at få en førstehåndsskildring og en god diskussion, når fru Annette Just kommer tilbage.

Jørgen Estrup (RV):

I forlængelse af det, hr. Kelm-Hansen sagde, og også som en kommentar til fru Annette Just synes jeg også, det hører med, at den meget brede gruppe af danske politikere, som faktisk var villige til at tage til Sydafrika, jo netop ikke kom af sted, fordi man fra sydafrikansk side ikke ønskede at give en så velrenommeret institution som Folkekirken Nødhjælp adgang.

Jeg mener, det viser lidt om, at det ikke er et åbent samfund, men et samfund, der lægger meget barske restriktioner på, hvem man ønsker at se, og derfor også hæmmer den frie udveksling af informationer. Det er et af de problemer, vi står over for.

Om det foreliggende beslutningsforslag vil jeg gerne sige, at vi fra radikal side lægger vægt på at fastholde boykotpolitikken og at styrke den, men gøre det gennem den sikkerhed, som man kan skabe ved, at bestemmelserne faktisk administreres og kontrolleres sådan, at vi ved, at boykotten er effektiv. Det er noget, som jeg tror er afgørende vigtigt. Vi har set eksempler i den seneste tid på, at der kan skabes tvivl om, hvorvidt de regler, vi har, faktisk er fuldstændig holdbare. Det er f.eks. ikke særlig behageligt, at man fra forlæggerens side kan rejse tvivl om, hvorvidt vi faktisk nu er i stand til at trykke oppositionslitteratur.

Der er altså nogle spørgsmål, vi bør tage stilling til, og som jeg også tror det er vigtigt at vi får afklaret for at fastholde den brede danske opbakning i samfundet omkring boykotpolitikken.

Det er i det lys, jeg gerne vil se det foreliggende forslag, for blandt bestemmelserne er der klart nogle, om hvilke man må sige, at de bliver vanskelige at administrere. Jeg tror ikke, man skal kende meget til kapitalmarkedets forhold og investeringer for at vide, at det ikke er nemt at finde de kanaler, investeringerne kommer ad. Derfor vil det heller ikke altid være nemt at finde ud af, hvor sydafrikanske penge faktisk bliver kanaliseret hen, og om de stammer fra Sydafrika eller andre steder. For varer kan det være svært nok – for penge er det endnu værre.

Men en række af de forhold må vi se på under udvalgsarbejdet, og fra radikal side vil vi ikke på forhånd afvise at gøre dette, men vi ser nogle klare problemer. Jeg vil også gerne med det samme sige, at jeg ikke rigtig forstår, hvorfor man er så restriktiv over for Namibia på nu-